

Sted efter den nye Grundlov, havde i Udvalget — ledet af Ønsket om, at der maatte kunne findes en Ordning for det foreliggende bestemte Tilfælde, hvorved Spørgsmaalet kunde blive „løst uden nogen større kirkepolitisk Strid“ — stillet Forslag om at give Regeringens Lovforslag følgende Tilføjelse: „Forinden en saadan Bestemmelse (altsaa om Ansættelse af Præst uden Kollats o. s. v.) træffes af Kirkeministeren, skal Spørgsmaalet forelægges Sognets Menighed (Folkekirkens Medlemmer over 25 Aar) til Afgørelse. Hvis Flertallet ved et saadant Menighedsmøde ikke ønsker en saadan Ordning indført, kan vedkommende Præst ikke indsættes i Embedet“. Dette Forslag fandt, udtaler Forslagstilleren, „desværre saa ringe Tilslutning i Udvalget, at der ikke var noget Haab om, at det kunde vinde Flertal i Tinget, og Forslagstilleren ønsker derfor ikke at fastholde Forslaget“. — 4) Endelig indstillede et af Jørgen Hald og Lewinsky bestaaende Mindretal Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. — Under Forhandlingen erklærede Lewinsky, at det af ham repræsenterede Mindretal vilde stemme for det af Venstre (Mindretallet under Nr. 2 ovfr.) stillede Forslag, for at Sagen kunde føres videre. — Fra denne Forhandling er der fremdeles Anledning til at fremdrage følgende Udtalelse af Kirkeministeren angaaende et Hovedpunkt i det første Mindretals Udtalelse i Betænkningen: „Jeg tror for øvrigt, at det konservative Folkeparti i nogen Grad har misforstaaet Lovforslaget. Det siger i Betænkningen, at „Lovforslaget har ene for Øje at aabne Adgang til, at Præster med Særmeninger kan blive indsat i Folkekirkens Embeder“; men dette er ikke Tilfældet, man kunde meget bedre sige, at Lovforslaget har ene for Øje at aabne Adgang til, at Biskopper med Særmeninger — nemlig med Hensyn til Kollatsen og Kollatsens Betydning — kan blive fri for at gøre det, som uden Trivl er en Biskops Embedspligt: at medvirke til, at en Præst indsættes paa sædvanlig Vis i Embedet...“ — Ved Afstemningen vedtoges det af Mindretallet under Nr. 2 stillede Ændringsforslag med 25 St. mod 19. Ved 3. Behandling vedtoges Lovforslaget, saaledes affattet, med 21 St. mod 16.

Ved eneste Behandling i *Folketinget* vedtoges det med 41 St. mod 26 at føre Lovforslaget tilbage til den Affattelse, hvori det forelaa fra Regeringen.

Ved eneste Behandling i *Landstinget* forelaa et af et Mindretal (Bojsen, Kristensen, Jensen-Toustrup, Nørsgaard, J. Pedersen og Sørensen-Egaa) stillet Forslag om, at Lovforslaget føres tilbage til den Skikkelse, hvori det blev vedtaget af Landstinget ved 3. Behandling.

Dette Forslag, hvis Vedtagelse anbefaledes saavel af J. Pedersen som — under Henviisning til det ønskelige i, at Sagen kunde komme videre — af Jeppesen og Lewinsky, forkastedes med 26